

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Lapkričio 15-17 d. Vilniuje, mažesniųjų brolių konventualų vienuolyne (Pirčiupių g. 3) vyks rekolekcijos OFS brolių naujokams ir ugdymo magistrams. Registracija į rekolekcijas vyksta per ugdymo magistrus, kurių prašome savo grupes iki lapkričio 8 d. užregistruoti el. paštu: ofs.lietuvoje@gmail.com (nurodant dalyvio vardą, pavardę, el. paštą ir broliją). Auka už rekolekcijas – 30 Eur asmeniui (įskaičiuotas maitinimas ir 2 nakvynės). Turint finansinių sunkumų, prašome kreiptis asmeniškai, kad tai netaptų kliūtimi dalyvauti. Preliminari programos pradžia – lapkričio 15 d., 18 val. (užsiregistravę dalyviai gaus išsamią informaciją el. paštu).

VšĮ „Pranciškoniška pasauliečių akademija“ renka tarpukariu arba sovietmečiu gyvenusių pasauliečių pranciškonų evangelinio gyvenimo ir tikėjimo liudijimus. Prašome kiekvieną OFS broliją iki gruodžio 24 d. atsiųsti bent po 1-2 tvarkingai užrašytus liudijimus su nuotraukomis el. paštu: 15polia@gmail.com. Nepamirškime savo šaknų ir išsaugokime Ordino istorinę atmintį!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino 2020 m. planas:

2020 m. vasario 22 d. Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino VIII Nacionalinis ugdymo seminaras;

2020 m. liepos 4-6 d. III OFS ir Jaupra „Palapinių stovykla“ Angelų svetainėje prie Kryžių kalno;

2020 m. rugsėjį Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino X Nacionalinė kapitula ir VII Nacionalinė rinkimų kapitula;

2020 m. spalio-lapkričio mėn. Pranciškoniškosios šeimos piligriminė kelionė į Asyžų;

Broliškų ir pastoracinių vizitų datos Kauno, Vilniaus ir Telšių regionuose bus derinamos su regioninėmis tarybomis.

KONTAKTAI

El.paštas: ofs.lietuvoje@gmail.com; internete – www.ofs.lt; [fb.com/ofs.lt](https://www.facebook.com/ofs.lt)

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė **Virginija Mickutė OFS** (8 682 18060; o_virgute_yra@yahoo.com)

Nacionalinis viceministras **diak. Nerijus Čapas OFS** (8 650 26814; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė **Monika Midverytė OFS** (8 678 22052; monikaofs@gmail.com)

Nacionalinė sekretorė **Nijolė Raudytė OFS** (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinė ekonomė **Natalija Verbickienė OFS** (8 683 51789; natalija.verbickiene@gmail.com)

Nacionalinė broliška vadovė **Ilna Keruckienė OFS** (8 601 87818; ilonakeruckiene@gmail.com)

Nacionalinė Jaupra prezidentė **Karolina Sutkutė** (8 690 39722; sutkute.karolina@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Antanas Blužas OFM** (8 698 05526; antanasofm@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Piotr Strocen OFM Conv** (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Vilniaus regiono – **Algimantas Andziulis OFS** (8 614 50935; algandziulis@gmail.com)

Kauno regiono – **Marijona Sinkevičienė OFS** (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)

Telšių regiono – **Rimantas Radzevičius OFS** (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)

Šiaulių-Panevėžio regiono – bus renkamas spalio 12 d. Kryžių kalne vyksiančioje Rinkimų kapituloje

Vilkaviškio regiono – **Rolandas Rudzevičius OFS** (8 633 83213; rudzevicius@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 71 (2019 m. spalio)

*Aukščiausias šlovingasis Dieve,
apšviesk manosios širdies tamsybes.
Duok man teisingą tikėjimą, gryną viltį, tobulą meilę,
išmintį ir pažinimą, Viešpatie,
kad įvykdyčiau tavo šventą ir teisingą paliepiimą.*

Šv. Pranciškus Asyžietis, Malda prie Nukryžiuotojo

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Kad Šventosios Dvasios dvelksmas paskatintų naujas misijas Bažnyčioje.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už kapitulas Kroatijos ir Prancūzijos nacionalinėse brolijose, už brolišką-pastoracinę vizitą Filipinų nacionalinėje brolijoje. „Tėve mūsų.“

Už spalio 12 d. Kryžių kalne vyksiančią Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Šiaulių-Panevėžio regiono Rinkimų kapitulą.

Už OFS Regulos ir Generalinių Konstitucijų vertimo į lietuvių kalbą redakcijos darbo grupę. Ateik, šventoji išminties Dvasia!

UGDYMO MEDŽIAGA

Tema: Pasauliečių pranciškonų ordinas – gyvas ankstyvųjų pranciškonų pamokslavimo atminimas

T. Raniero Cantalamessa OFM Cap mokymas, sakytas 2019 m. kovo 24 d. Romoje Seraphicum vykusiame OFS Regulos 40 m. jubiliejaus minėjime.

„Pranciškau, eik, atstatyk mano bažnyčią!“

Norėdami suprasti Biblijos pranašą, turime pažinti jo pašaukimo istoriją. Visada turime sugrįžti į tą momentą, kai pranašas buvo pagautas Dievo, kuris jam sakė: „Eik pas šiuos žmones ir pasakyk jiems...“ jėgos. Pranciškus taip pat turėjo savąjį pašaukimą, savąjį „Eik!“. Tai nutiko, kai balsas nuo Šv. Damijono kryžiaus (nežinome, ar tai buvo realus ir fizinis, ar tik vidinis balsas) jam pasakė: „Pranciškau, eik ir atstatyk mano Bažnyčią, kuri, kaip matai, griūva!“

Norėdami atrasti ankstyvąjį Pranciškų, turime pažvelgti, ką Kristaus paprašytas jis sako Bažnyčiai. Turime iširti, kaip jis suprato ir suvokė savo „misiją“. Tai padaryti mums padės kelios gairės. Viena iš jų – tai neabejotinai Pranciškaus pamokslavimas kitą dieną po atsivertimo. Pasižiūrėkime į Pranciškaus raštus arba į tai, kas buvo rašoma apie jį, kad pamatytume, ką jis pamokslauja ir sako žmonėms, išgirdęs tą „Eik, Pranciškau!“

Keista, bet visi pastebi, kad Pranciškus beveik visada kalba apie „atgailos darymą“. Šis pasakymas jo pamokslavime užima tą pačią vietą kaip Jėzaus pamokslavime girdimas pasakymas „Atsiverskite, nes dangaus karalystė čia pat!“. Savo Testamente jis taip prisimena savo naujojo gyvenimo pradžią: „Dievas įkvėpė mane, broli Pranciškų, taip pradėti atgailos gyvenimą [daryti atgailą]. Kol dar gyvenau nuodėmėse, man buvo labai koku matyti raupsuotuosius, bet pats Viešpats nuvedė mane pas juos, ir man jų labai pagailo. O kai pažinau juos, kas anksčiau man atrodė koku, virto kūno ir sielos paguoda, tikra palaima. Ir po to, neilgai trukęs, atsiskyriau nuo pasaulio“.

Tomas Celanietis pasakoja, kad „po šių įvykių su dideliu dvasios polėkiu ir širdies džiaugsmu ėmė jis paprastais žodžiais, tačiau didžiadvasiškai stiprindamas besiklausančius, raginti atsiversti“. Kur tik ėjo, Pranciškus kalbėjo, ragino, maldavo žmones daryti atgailą. Netrukus po atsivertimo jis kartu su broliu Egidijum keliavo į Ankonos Markę. Vos sutikęs būrelį žmonių Pranciškus pradėdavo verksti ir maldauti juos daryti atgailą. Egidijus, kalbėjęs dar mažiau už jį, pasivesdavo Pranciškaus klausytojus į šalį ir įkalbinėjo patikėti jo žodžiais, kurie gal ir skamba paprastai, bet ateina iš Dievo! Tai buvo visas jų pamokslavimas, ir žmonės verkdami atsiversdavo. Visi norėjo sužinoti, kas jie tokie, ir nors, pasak biografo, toji daugybė klausimų erzindavo, jie paprastai save vadino Asyžiaus atgailotojais.

Asyžiaus atgailotojai: taip save suvokė Pranciškus ir jo bendražygiai. Trijų

2 draugų legendoje skaitome kaip Pranciškus ragina brolius: „idant eitume per

pasaulį, labiau pavyzdžiu negu žodžiu visus šaukdami atgailauti dėl savo nuodėmių ir atsiminti Dievo įsakymus. Nebijokite, kad atrodote maži ir neišmanėliai, bet ramiai ir paprastai skelbkite atgailą, pasitikėdami Viešpačiu, kuris nugali pasaulį, nes savo Dvasia jis kalba per jus ir jumyse, idant visi būtų paraginti į jį atsigręžti ir Jo įsakymus vykdyti“.

Pirmojoje nepatvirtintoje 1221 m. Reguloje (Regula non Bullata) jis su dar didesne aistra akcentuoja: „Mes, mažesnieji broliai, nieko neverti tarnai, nuolankiai prašome ir maldaujame kiekvieno, kad liktų ištikimas, išlaikytų tikrą tikėjimą ir atgailos gyvenimą, nes kito kelio būti išganytam nėra“. Galiausiai atėjo sesutė mirtis, kurią aprašydamas biografas apibendrina jo gyvenimą: „Čia, Angelų Marijos bažnytėlėje, išpildęs keturiasdešimt savo gyvenimo ir dvidešimt tobulos atgailos metų, 1226-ųjų Viešpaties metų spalio 4-ąją, jis perėjo pas Viešpatį Jėzų Kristų“. Testamente atgailos tema užbaigiama Pranciškaus istorija.

Atkakliai laikiausi šios atgailos temos, nes Pasauliečių pranciškonų ordinas gimė būtent iš ankstyvųjų Pranciškaus ir jo bendražygių pamokslavimų ir išlaikė šį atminimą, nepaisant visų istorinių pokyčių. Originali OFS regula yra Pranciškaus laiškas pavadinimu „Paragininimas atgailos broliams ir seserims“. Šis laiškas yra dabartinės, 1978 m. popiežiaus Pauliaus VI patvirtintos Regulos prologas, įkūnijantis jos autentišką dvasią ir intenciją.

Ką Pranciškus turėjo galvoje, sakydamas „daryti atgailą“?

Turime paklausti savęs, ką Pranciškus norėjo pasakyti žodžiu „atgaila“. Rimtai suklydome šią Pranciškaus žinią sumenkinę iki paprasto moralinio paragininimo „muštis į krūtinę“, sielvartauti, marintis ir išpirkti nuodėmes, tuo tarpu ji apima visą Jėzaus Evangelijos platybę ir dvasią. Pranciškus ragino daryti ne „atgailas“, bet „atgailą“ (vienaskaita!), o tai, kaip pamatysime, yra visiškai kas kita.

Norėdami geriau suprasti Pranciškų, turime pažiūrėti, kokį lotynišką posakį jis vartojo. Nepamirškime, kad Pranciškus itališkai parašė „Kūrinijos giesmę“ ir yra laikomas vienu šios kalbos pradininku, tačiau be kelių išimčių jo kalba buvo lotynų. Lotyniškai jis pamokslavo: žinoma, ne klasikine kalba, bet vis dėlto lotyniškai. Kokie lotynų kalbos žodžiai jo raštuose yra išversti kaip „daryti atgailą“? Pvz. Testamente, kur jis rašo: „Viešpats įkvėpė mane, broli Pranciškų, taip pradėti daryti atgailą“, randame žodžių junginį: „poenitentiam agere“.

[Tęsinys kitame mėnraštyje]

Klausimai apmąstymui:

1. Pasidalinkite su broliais ir sesėmis savo pašaukimo istorija.
2. Kaip šv. Pranciškus suvokė savo misiją ir kaip ją suvokiu aš?
3. Kaip šiandien suprantame savo kaip „atgailos brolių ir seserų“ tapatybę?
4. Padiskutuokite, kuo skiriasi „atgaila“ nuo „atgailų“.

Šventasis Raštas ir Pranciškoniškieji šaltiniai:

OFS Regula 7 str., Generalinės Konstitucijos 13 str.

Trijų draugų legenda, 33-34, 36 sk.

Šv. Pranciškaus pirmasis gyvenimas, 23 sk.

Regula non Bullata, 23 sk.